

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Δ. ΠΑΡΟΔΙΤΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Κ. ΠΕΤΡΑΣ

Γραφεία
ΓΙΑΝΝΗ ΔΕΛΗ 5

Η ΠΡΑΣΙΣ

Τηλεγραφήματα
«ΔΡΑΣΙΝ» Μυτιλήνην

Περίοδ. Β. αριθ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρ. 1

ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΦ. ΤΑΞΕΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935

ΟΙ ΚΑΤΕΡΓΑΡΑΙΟΙ

Είμεθα Δημοκρατικοί. Ναι, περισσότερον Δημοκρατικοί από τους έμμεταλλευτάς της άτυχους Έλληνικής Δημοκρατίας, διότι πιστεύομεν άκραδάντως, ότι μόνον η άληθινή Δημοκρατία, η καλώς έννοουμένη και με περιεχόμενον, είναι εκείνη η όποία άρμόζει εις τον Έλληνικόν λαόν.

Δέν είμεθα όμως ούτε φλοιόι άλλ' ούτε και μάς έπιτρέπεται να συζητώμεν καν με τους παραδόξους φίλους του Δημοκρατικού μας πολιτεύματος, διότι τότε άσφαλώς σημαίνει ότι έχασαμε όριστικώς πών έχνοζ των Δημοκρατικών μας άρχών. Όταν Δημοκρατία εις την όποιαν ένσυνειδήτως έκακούργησεν πολιτική παρατάξιζ, δια της πλέον αντίδημοκρατικής της πολιτείας, έρχεται σήμερα η ίδια να την μονοπωλήση υπέρ αυτής και να την κάμη ούτω μισητήν εις μίαν άλλην παρατάξιζ η όποία μόνον την Δημοκρατίαν με άληθινόν δημοκρατικόν περιεχόμενον σκεπτεται και όνειροπολεί.

Ανήκομεν ολοψύχως εις την Δημοκρατικήν ιδέαν και τούτο εινε γνωστόν εκ των άγώνων μας δια την έγκαθίδρυσιν του πολιτεύματος εις την Ελλάδα. Είμεθα εκείνοι οι όποιοι πάντοτε ως σκοπόν ένέθεσάμεν την ολοκλήρωσιζ αυτής και ήδη όταν αυτή ένδέχθη τον μέγα κόλαφον από τον υπερεγωισμόν του Βενιζέλου και την άνόητον έξέγερσιν του Μαυτίου, εκ μέρους των φίλων του, δέν εινε δυνατόν πλέον να πιστεύσωμεν άλλ' εινε και άνοησία να φαντασθώμεν ότι άνθρωποι όπως αυτοί εινε δυνατόν ποτέ να σκεφθούν τι ύψηλότερον του έγωϊστικόν των πάθους και της μανίας των όπως καταλάβουν εκ νέου την άρχήν.

Δια τούτο καυτηριάζομεν πΰσαν αυτών παρά φύσιν ένωσιν με τους κομμουνιστάς τους όποιους μέχρι χθές ένθεώρουν έχθρους του καθεστώτος, τώρα δε τους μετέβαλαν εις Δημοκρατικούς πολίτας χάριν της κομματικής έμμεταλλεύσεως του κακή τή μοίρα άναφαντός κατόπιν των κακών των πράξεων εις βάρος της Δημοκρατίας, πολιτειακού ζητήματος.

Δημοκρατίαν με περιεχόμενον και όχι Δημοκρατίαν με άνευ δημοκρατικόν άρχών όπως την θέλουν οι σήμερα ψευδόμενοι άναιδώς και άπέναυγτοι του έαυτού των, δήθεν υπερασπιστάι της.

Δημοκρατία λαϊκή.—Δημοκρατία κήμα του Έλληνικού συνόλου—ιδού το πολιτεία μας. Άς παύσουν προσφέροντες τάς ύπουλούς υπηρεσίας των οι ύποπτοι τύποι του μόνον κακόν εις την δημοκρατικήν ιδεολογίαν φέρουν.

Φώτης Δήμος

ΑΓΝΟΣΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ

Αι άτέλεια του Έλληνικού Ναυτικού.—Παρ' όλιγον τα θωρηκτά Υδρα και Σπέτσαι να τορπιλλισθοούν από τον Άβέρωφ.—Αι δυσκολία της σκοπεύσεως λόγω του Ήλιου.—Διατί υπεχώρησεν ο Τουρκ. Στόλος του κ. Ψ.

Είνε γνωστόν ότι πρό του πολέμου του 1912, και κατά την περίοδον της Ειρήνης, άρχισαν άτελείωτες βυζαντολογίες δια την συμπλήρωσιν των ναυτικών μας άναγκών και τα λάθη εκείνα έγιναν καταφάνερα κατά την ναυμαχία της Έλλης, εινε αυτά κατι άγνωστες λεπτομέρειες γύρω στην ναυμαχία της Έλλης τάς όποιας γράφομεν επί της προσφάτου θανάτου του νικητού της ναυμαχίας Παύλου Κουντουριώτη.

Ούτω: Τα θωρηκτά παλαιού τύπου όταν ώδηγήθησαν εις την ναυμαχίαν έφθασαν εις απόστασιν 4100 μέτρων από την έχθρικήν γραμμήν. Κατά την γνώμη των ειδκόν το πυροβολικόν των δέν ειχεν σημαντικά αποτελέσματα, διότι τά πυρόβολα ήσαν τοποθετημένα σε κιλίβαντας και σκοπευτικά μηχανήματα πρωτογενή και άνευ έπαρκούς άρχι-

κής ταχύτητος.

Οι ιδικοί μας σκοπευτάι έσκοπευαν με γυμνόν όφθαλμόν ενώ τα Τουρκικά πλοία ειχαν τηλεσκοπικά κλισιοσκοπία των 16 μεγεθύνσεων.

Η γνώμη των ειδκόν λέγει, ότι εάν ειχον σύγχρονον δια την έτοχη πυροβολικόν, με την απόστασιν που έπ ησίασαν και συστηματικώς με τα κινήσεις του «Άβέρωφ» δέν θα έγλύτωνεν ούτε ένα Τουρκικόν σκάφος.

Λίγο μετά την ναυμαχία με την πρόβλεψιν ότι ο έχθρος ήτο δυνατόν να βγη εκ νέου από τα στενά, τα Έλληνικά έκαμαν διαδοχικάς στροφάς με ταχύτητα 10 μυλλίων. Σε μίαν από αυτάς όταν έστράφη προς νέν πορείαν, αι Σπέτσαι δέν ειχον φθάσει ακόμα εις την θέσιν της στροφής, ήσαν όμως άρκετά κοντά εις την άρχιν του άϊλακος του «Άβέρωφ» και τα άλλα δύο έξετέλουν άκόμη την πορείαν των, όταν από τον Άβέρωφ έξέφυγε μία τορπίλλη, από την πρύμη από ύποβρύχιον τοοπιλλοβλητικό σωλήνα, και μπήκε εις τον άϊλακα του Άβέρωφ και έφθασεν στην πλώει των Σπετσών εντός 15!! ενώ έπέρασαν μόλις 20 μέτρας πλαγίως της Υδρας.

Και τα δύο θωρηκτά έσώθη-

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ

ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Α.

Τι θαύματα πολιτισμού ανά το Έλληνικόν ύπαιθρον ειδκός: ήδύνατο να έπιτελέση Κλήρος μορφωμένος γεωργικός!

Ο Έφημέριος, ο Ιερεύς που βρισκεται εις άμεσον και διαρκή συνάφειαν με την γεωργικήν οί ογένειαν, ο Παπάς που τον σέβονται και τον τιμούν και τον υπακούουν οι πάσης ηλικίας και τάξεως κάτοικοι του χωριού, ο οιας γεωργικός ύπηρεσίας ήδύνατο να προσφέρει, αν η Πολιτεία τον έμφοφνε, τον κατήριζε, τον έδημιούργει εις ένα φωτισμένον γεωργικόν διδάσκαλον, αν η Πολιτεία ειχε το ένδιαφέρον να τον διαπλάσσει, να τον αναγάγη, να τον άνυψώση εις ένα ειλικρινή και άκούραστον Ηγέτην του άγροτικού Κόσμου της Χώρας!

**

Όταν κάποτε κατεβάλαμεν ειδικάς, πλην έλλοιμένον, ματαίως προσπάθειας δια την ίδρυσιν Ιερωγοιραστικής Σχολής εν Πεντέλῃ, εν συνεργασία με φίλους Κληρικούς και Θεολόγους, άνωτέρας μορφώσεως και ευγενών ιδανικών, με προσωπικότητα της Εκκλησίας, άφοσιωμένας εις την ιδέαν της γεωργικής ένισχύσεως της Ελλάδος δια του Κλήρου, ότελοχιζάμεν ότι αν επί μια δε αετίαν ολοκληρωτο η δημιουργία έφημεριακού Κλήρου γεωργικώς μορφωμένου, θα ήδύναμεθα οι σύγχρονοι να καυχώμεθα, ότι επεξετάθημεν επί μιας νέας Ελλάδος σφρηγηλής και όργώτης προς οικονομικώς θριάμβους.

**

Ο Ιερεύς από της Ωραίας Πύλης, ο Ιερεύς, από του Άμβωνος, ο Ιερεύς από της έξωθύρας του Ναού, ο Ιερεύς εις το προαύλιον του Σχολείου, ο παπάς εις ό χωράφι, απ' έξω από το καφενείο, κάτω από τον πλάτανον του χωριού, μυσταγωγός της θρησκείας της παραγωγής, θα δύναται σε κάθε στιγμή να δημηουργή την αυτοπεποίθησιν εις το γεωργικόν ποιμνιόν του, την πίστιν

σαν ότι εκ θαύματος. Το Σπέτσαι ία την στιγμήν δέν ευρίσμετο εις την στροφήν του θα ειχεν άνατιναχθῆ.

Ο διευθώνων την ναυμαχίαν του Τουρκ. στόλου ναύαρχος Ραλιζ, είσήχη σε στρατοδικείον από το όποιον ήθώθη άφου άπολογούμενος παρουσίασε έμπιστευτική διαταγή των Νεοτούρκων της όποιας το περιεχόμενον δέν άνακοινώθη.

Ο Ραλιζ άποστρατεύθη μετά την άπαλαγήν του.

ω.

και την δύναμιν εις την άποστολήν της Γῆς, και την άφοσίωσιν προς κάθε τι που συνδέεται με το Έλληνικόν ύπαιθρον.

Ο Ιερεύς, ο μορφωμένος γεωργικός, μετά την λειτουργίαν, εις τον αύλόγυρον της Εκκλησίας, εις το πεζούλι της Εκκλησίας, κάτω από κανένα σμιερών δένδρον της ενορίας του, κάθε Κυριακήν, κατά τάς μεγάλας έορτάς, κατά τάς τοπικάς πανηγύρεις, κατά τάς κοινοτικάς συγκεντρώσεις, κατά πάνετα κοινοτικόν έορτασμόν, θα άπέβαινε ο μεγαλόστομος Κήρυξ και Διδάσκαλος της γεωργικής ιδεολογίας.

**

Άλλα πώς θα δημιουργήσωμεν τον μορφωμένον γεωργικώς Κλήρον;

Η Πολιτεία ιδρύει και καταργεί Ιερατικάς Σχολάς, αλλά διστάζει να δημιουργήση ένα καθαρώς Γεωργοιερατικόν Φυτόριον. Η Πολιτεία ρευστοποιεί μεγάλας έγγειους περιουσίας των Μοναστηρίων, αλλά δέν έχει το θάρρος να προβή εις την ίδρυσιν ενός Γεωργοιερατικού Κέντρου, ίκανού να πικιώνη τάς έφημεριακάς τάξεις της άγροτικής Εκκλησίας, από μίαν στατήν Κληρικόν γεωργικώς μορφωμένον.

(Άκολουθεί)

ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ

άκράτειαν ύβρεων αντιπολιτευόμενοι, λησμονούν εν τῇ μανία των την κρίσιμον καμπήν του έθνικού μας δισιου την όποιαν διερχόμεθα και ενώ όλοι οι Λαοί αγωνίζονται δια την ύπαρξιν των και προσπαθοούν' άποσεισούν μακράν το φάσμα του νέου Παγκοσμίου Πολέμου, αυτοί συμμαχοούν με τους καθεστωτικούς μας έχθρους, προδίδοντες ούτω και δαικαί τερ.

Υπάρχει όμως η ύγειης μερίς ή όποία θα τους σωφρονισή και πάλιν. Άς το καταλάβουν καλά. Καί η Δημοκρατία θα εινε το πολιτεία μας και αυτοί θα φύγουν όριστικώς από την πολιτικήν ζωήν του τόπου.

ΘΕΩΡΟΥΝ

άπαραίτητον τον Βενιζέλον δια να ζήσωμεν οι άμαρτωλοί του καταλίθεντος καθεστώτος και κρυπτικώς έπισθεν της Δημοκρατικής Ιδεολογίας άσχημονοούν με τον χειρότερον άντεθνικόν τρόπον.

Δημοκρατικοί είμεθα και ήμείς άλλ' άποκρούομεν διαρρηδην τον Βενιζέλον και τους άπαισίας μήμης συνεργάτας του, διότι αυτοί εινε διασπορείς της Δημοκρατίας.—Άς την άφίσουν ήσυχον την ιδέαν ταύτην. Αυτοί μονην ιδεολογίαν έχιουν την λοβιτούραν και την ζετοιπωσιάν.

ως π

από- ρισιν των

ΧΑΪΡΕΝΤΙΝ ΜΠΑΡΠΑΡΟΣΣΑ Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΛΕΣΒΙΟΣ ΑΡΧΙΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

(Η ιστορία του φοβερού θαλασσολόκου, που από μικρός άγγειοπλάστης της Γέρας έγινε το όρητρον της Μεσογείου)

-3-

Έτσι έκυριεύθησαν αί νήσοι και περιήλθον εις τόν Τουρ. Κράτος, ή Ζύρος, Σκύρος, Πάτος, Ίος, Άστυπαλαιά, Νάξος, Αίγινα, Πάρος, Τήνος κ. α. ο δέ στόλος έπέστρεφεν εις την Κων] πολιν.

Εύρισκόμεθα στην εποχήν που έκοιτρατεύει προσωπικώς ο Σουλτάνος Σουλείμαν έναντιον της Πολωνίας.

Ο Χαϊρεντιν δέν μένει άργός καταλαμβάνει την Σίασον, Σέριφο και την Άνδρον και άποβιβάζεται εις Κρήτην όπου διοργανώσε έπίδρομάς στας έπαρχίας της Μυλοποτάμου και Σιτεια και έλεηλάτησε 80 χωριά της Κρήτης. Άποκει άναχωρεί και καταλαμβάνει την Κάρπαθον και άλλα νησιά συμπληρώνων την τουρκικήν κατάντην.

Ενώ όμως έγένοντο αΐτά (Αύγουστος - Σεπτέμβριον 1538) μανθάνει ότι οι στόλοι των Φράγκων ένωνονται και περιεπλέυντην Πρεβεζαν. Τρέχει έκει και δίδει ναυμαχίαν όπου κατανικά τους Ευρωπαίους και συλλαβάνει 3 Βενετικά, 2 Ισπανικά και ένα του Πάπα, άναγκάζει δέ τον Στόλαρχον του Ηνωμένου Στόλου Δάσιν να τραπή εις φυγήν έποφλομένως του νυκτερινού σκοτούς άφού διηρέθη εις δύο μοίρας, εβρήκαν την σωτηρίαν των εις τόν Κόλπον του Κατάρσε. Έκει ύπήρχε φρούριο Τουρκικόν το Καστελινόβου.

Το Κάστρο αυτό τό έτήσαν οι Ευρωπαίοι ό Χαϊρεντιν όμως για τόν λόγον ότι είχε χίσει πολλά πλοία του δέν ήπόρεσε να υποδίση την άλωση. Τό έπόμενον όμως 1539 τό ανεκατάλαβε.

Τότε ήρχισαν διαπραγματεύσεις δια να γίνη ειρήνη μεταξύ Ένετων και Τουρκία, ή όποια εβρήκε μεγάλην αντίδρασιν εκ μέγους των Τούρκων, τελικά έδέχθησαν άφού έτεβλήθησαν εις τους Ένετούς ταπεινωτικοί όροι. Έδωκαν τή φρούρια της Πελοποννησου, Μοιευβασίας και Ναυπλιου, την Ούφινα της Δαλματίας, άνεγνωρίζαν έπισήμως κήματα του Σουλτάνου όλα τή φρούρια του έπέστασαν κάποτε οιά Τούρκοι και έτλήρωσαν και ά τοξημίων 300.000 δουκάτω.

Μόλις κλείει ή ειρήνη αυτή άρχίζει ό έτταετής πόλεμος κατά της Ούγγαρίας και της Αύστριας.

Ο Χαϊρεντιν κατόπιν διατάχθη να ενισχύση τόν Φραγκίσκον της Γαλλίας και πράγματι ό Στόλαρχος συνήντησεν τόν στόλον του Κάρολου του έχληού της Γαλλίας εις τό Άλγαν, έδωσε μαζί του μεγάλην νηυσιαχίαν, τόν διεσώρεσε και τον ήνάγκασε να εγκαταλείψη τάς έπιχειρήσεις και να διαβρωθή στην Ευρώπη.

(Ακολουθεί)

ΕΝΩΚΥΛΛΗ ΖΩΗ

ΤΩ ΛΕΣΒΙΑΚΟ ΔΗΜΟΤ. ΤΡΑΓΟΥΔΙ Ο ΤΡΟΧΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ Ο ΦΤΩΧΟΣ ΜΑΡΗΣ

Άσπρος είσαι σαν τό χιόνη σαν Βενέτικο χαρτί που τόν πέρνουν οι πασσαδες για να γράφουν μπουγιουρτί.

Όση άσπράδα έλειψε από την όμορφιά σου άγνότης σου την Έλλα ε ό ήλιος μεσ' την καρδιά σου.

ΔΡΑΣΤΙΚΑ

—Θέλετε ένα χαρακτηρισμό για τους πολιτικούς μας;

—Σάς προσφέρω τόν έγραψε τό "Ελεύθερο Βήμα".

—Νά τί λέγει.

—"Ο κ. Τσαλδάρης έχει ένα μεγάλο πρότεγμα: "Έχει ψυχραιμίαν και ύπομονήν. Εις αυτά τά δύο προσόντα όφείλει την σημερινήν παιταδία τίν του.

—"Ο Ράλλης είχε νεύρα. Ο Τρικώπης είχε πείσμα. Ο Δελιγεώργης ήτο μυριάκτατος. Ο Θεοτόκης είχε και αυτός έξαψεις και νεύρα. Ο Βενζέλος ήτο και είναι ακόμη ένα πακετο νεύρα, μία ήλεκτρική συστοιχία που παίρνει φωτιά με τό παραμικρό. Ο Γούναρης είχε νεύρα. Ο Σινράτος άναβε σαν την ίσκα. Ο Δημητρακόπουλος είχε έξαψεις τρομακτικές. Ο Βούλγαρης ήτο ένα κεφάλι άγύριστο. Ο Θρασύβουλος Ζαίμης, ό "Αλεξανδρος Ζαίμης και ό Θεοδωρος Δελιγιάνης ήσαν χωρίς νεύρα. Από σθεσς όμως τους παλαιούς άπαθετότερος ήτο ό "Αλεξανδρος Κομνηνόπουλος. Δι' ό και άπεκαλείτο ό "Αγλοκύτατος. Ο κ. Τσαλδάρης περιεποιεί ένα σπάνιον φαινομενον καλλιτεχνικό χωρίς νεύρα. Εις ψεφραμίαν ύπομονή και άπαθειαν περιεί και τόν Κομνηνόπουλο και τους Ζαίμηδες και τόν Δηλιγιάννην — 20. περασμα: Φίλοι και άτιπαλοί, υλοι ανεσκαρτωίς, του άναγνωρίζουν οτι εινε μοναδικός μαγουρραμης".

Και ό διάλογός μας :

—Γιατί οι Τούρκοι έχουν τή Κυριακήν άργια κ.θ.υ. ώμενη;

—Άφού από τες μεταρρυθμίσεις χάσα πια την Παρασκευή;

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΜΑΛΗΣ

Συντάξεις — Προικοδοτήσεις Αποζημιώσεις Κληρονομαι και υλοθέσεις Άμερμης — Άλεξανδρείας Στου Ρήγηρου 8

ΣΥΓΡΑΦΕΙΣ ΕΚΔΟΤΑΙ ΤΡΑΠ-ΖΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ ΕΠΕΜΕΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ Καλλιτεχνικόν τυπογραφείον Κ. ΠΕΤΡΑ

Υπήρξε και ένας πολιτευόμενος της Βενιζελικής παρατάξεως, όπου μπήκε πλούσιος στην πολιτική και βγήκε φτωχός. Τόν ξεράτε αυτόν. Σάς τόν λέγω εγώ είναι ό κ. Μαρής ό ίδιος ό Γεώργιος Μαρής, ό ύπουργός των Οικονομικών του συγκροτήματος. ό αυτός που άνάγκασε τόν Βενιζέλον να τόν διώξη, ό ίδιος στο κατώγι του που εβρήκαν τις 40 όκάδες χρυσό.

Λοιπόν αυτός είναι που μπήκε πλούσιος και βγήκε φτωχός. Μάς τό λέγει ό ίδιος σε μιάν έπιστολή του στην Βραδυνή των Άθηνών με άξέχαστη ήμερομηνία... Άλυσμόνησα δέν έχει ήμερομηνία τό γραμμα του... "Όταν μπήκε στην πολιτική ήταν λέγει ό ίδιος πλούσιος ένώ τώρα... Άς τά βλέπουν αυτά όσοι κατηγορούν τόν κόσμο που δούλεψεν στην τετραετία. Άς σκάσουν λοιπόν αν δέν πιστεύουν τόν Μαρή, άς πιστέψουν τόν Κυριάκη δέν θέλουν αυτόν έχομεν και ένα ξένο πολιτευόμενο στην Λέσβο που έπί τέλους έπέτυχε και αυτός δυό κλειδιά στας Άθήνας... "Όχι σπουδαία πράγματα..."

Εν πάση περιπτώσει εγώ δέν έχω λόγους να μη πιστέψω τόν κ. Μαρή πο διαμαρτυρήται πως τό κινημά τον βρήκε μερικοί υιένη πολλή την περιουσία του και φρονώ ότι τών φτωχών ανθρώπων σαν και αυτόν τες περιουσίες πρέπει να τες επιστρέψουν, γιατί είναι κρίμα να πεινούν τέτοιοι Έθνη ο άνδρες. Τό λέγω και τό έπινένω. Ποιος όμως θ' άκούση έμένα φτωχέ μου Γεώργιε Μαρή, ύπάρχουν δυτυχώς ακόμα καθόβουλος που λένε πως 40 όκάδες χρυσό έχει άξια... Ένώ εγώ έπιμένω παρ' όλα αυτά πως είσαι πραγματικά φτωχός με τούτο, ποσό χρυσού που βρέθηκε στα κατώγια σου.

Η κακογλωσσία βλέπει: Άκότια φωνάζουν οι κακοί άνθρωποι.

Άτό τόν Μαρή βγήκαν οι μαρζήδες...

Ο Άπόστρατος

ΡΑΚΙ ΕΑΚΟΥΣΤΟ Καζανιασμένο εΰρεστο όρεκτικόν εΐνε μόνον του ΣΑΛΑΤΕΛΛΗ

ΕΜΜ. ΜΑΡΚΕΤΗΣ Δικηγόρος—Μυτιλήνη Στου Χωριατέλλη

ΟΙ ΛΕΣΒΙΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

ΤΟΥ Δ. ΠΑΡΑΔΙΤΗ

Τό σημείωμά μου τούτου ένδιαφέρει μόνο την εποχή της Τουρκοκρατίας. Στην έπαρχία της Περγάμου από τόν καιρό της Αυτοκρατορίας Αικατερίνης Β! είχαν εγκατασταθή πολλοί Έλληνες από την Πελοπόννησο που βρήκαν μεγάλη έπιστήριξη από τους Κρασοσμάνογλου τους άγάδες της χώρας όπου κοντά σ' αυτούς με τόν καιρό πήγαν Ηπειρώτες από την Ζαγορά και άλλα μέρη. Πήγαν ακόμα και από την Λέσβο και Χίο χριστιανοί. Οι Χιώτες χρονολογούνται από την επανάσταση του 1821.

Ο κ. Γ. Χονδρονίκης, αναφέρει στο σύγγραμμα της Κοινότητος Περγάμου τά παρακάτω χωριά κατοικημένα και χτισμέ από Μυτιληνούς κατά τό 1821 τό Κιοσπεϊλι και τό Κασικισή, άλλα άλλα χωριά με μεταγενέστερες χρονολογίες άποικισμού.

Η σελίδα αυτή της Λεσβιακής ιστορίας είναι ένα αξιοπρόσεχτο σημείο για τις μεταβολές που έπαθε ό πληθυσμός του νησιού και σχετικός πολύ με στην διοίκηση της Λέσβου κατά τά χρόνια κείνα της Σουλτανικής τουρανίας και τό φαιουδαρχικό διοικητικό σύστημά της. Γι' αυτό θα προσπαθήσωμε για την κάθε έποχή να συσχετίσωμε τά γεγονότα του νησιού με τις παραπάνω άποικήσεις.

Και πρώτα για την επαναστατική έποίκηση!

Δέν έχομε κανένα έγγραφο που να μάς μιλά για τις μεταναστεύσεις αυτές των Λεσβίων ιδιαίτερα. Ξέρομε μόνο πως στα 1823 ό αγάς της Λέσβου Μουσταφά Κολαξίζαντις πέτυχανεν άμνηστία για όσους είχαν φύγει από τό νησί και είχανε καταφύγει στα έπαναστατημένα νησιά και πως ή Δημογερονσία Μυτιλήνης κάνοντας τό θέλημα του Ναζιρη τούτου, τους προσκαλούσε μαζί με τους Αϊβαλιώτες. Η πληροφορία πως τά χωριά Κιοσπεϊλι και Κασικισή, έπικητισήκανε στα 1821 από Λεσβίους μάς την δίνει ό κ. Χονδρονίκης, βγαίνει δέ άπ' αυτό τους έκτός από τή νησιά οι Λεσβιοί την έποχή τούτη καταφύγανε και στην Πέργαμο, όπου ύπήρχε σχετική ασφάλεια ενώ στην Λέσβο ή κατάσταση ήταν όλως διόλου έκρηυθος. "Όσο για τες κατοπινές έποικύσεις γι' αυτές έχομε σχετικές πληροφορίας από έπιτόπιες πηγάς. Οι δεύτερες αυτές έχουν την αρχή των από την μεγάλη καταστροφώντων έλαιώνων κατά τά 1850 τά χωριά αΐτι ήσαν τό Άτζανός, τό Δικελή και τό Κλησέκιο σ' άλλα χωριά του Άδραμυτιανού Κόλπου.

Κατά τά επαναστατικά χρόνια ή Μακαρονία, ήταν τοιφλίκι του Μουσταφά αγά Κολαξίζαντέ, του Άγά της Λέσβου, που πέρασε κατοπινά στο μάκ. Άσημάκης Ηλιόπουλος και ήταν τελευταία ιδιόχτητα της οικογενείας του της

Η "ΔΡΑΣΙΣ"

Εβδομαδιαία Πολιτική
Εφημερίς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετησία έσωτερ. Δραχ. 50

Εξαμηνος » » 25

Υπεύθυνος

ΓΡΗΓΟΡ. ΦΕΡΓΑΔΙΩΤΗΣ

Προϊστάμενος έργασίας

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Αι αποδείξεις πληρωμής δέον
άπαραιτήτως να φέρουν την ύ-
πογραφήν του διαχειριστού. Άλ-
λως είνε άκυροι.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ
Η ΛΕΣΒΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
9ΟΥ ΑΙΩΝΑ [822]

Ανέκδοτον Έργον
του κ. Φ. Δήμου (Παροδότη)

Το αίγαίον δλόκληρο από
μιά άκρη του στην άλλη ήτο
στη διάθεση των κουρσάρων
της Κρήτης των Άράβων, τους
όποιους η ιστορία μας παρά-
δωσε με το όνομα των Σαρα-
κηνών και τους οποίους ο λαός
τους άποθα άτισε ως άγαρι-
νούς από τη προγονή τους την
"Άγαρ που τραβούσε η κατα-
γωγή τους.

Οι άλόπητοι αυτόι ληπτες
της κατοπινής Άσπρης Θαλασ-
σας, έχοντας την εποχή τούτη
άρχηγό τους τον πολυθρόνη-
τη Άβου-Χαβίζ, είχαν εξα-
πλώση παντού σε κάθε παρά-
λια πολιτεία τη τρομοκρατία
τους. Όταν έκανε την μεγάλη
του άνταρσία ο στρατιγός και
μάγιστρος Θωμάς ο Καϊπιδό-
κης.

Στην φοβερή τούτη δίνη της
Αυτοκρατορίας του Βυζαντίου
κατά τα 822, έχομε τη Λέσβο
κέντρο, επαναστατικό του Άν-
τάρτη Μάγιστρου.

Μας λείπουν οι λεπτομέρει-
ες της διοργάνωσης της συνω-
μοσίας τούτης όπως έγινε στη
Λέσβο με άντικειμενικό σκοπο
την έκθρόνηση του Μιχαήλ ΒΙ
του Τραυλού.

Ξέρομε όμως ώστόσο, πώς
ο Θωμάς, που στο διάστημα
τουτο είχε στεφθη Αυτοκρά-
τορα από τον Πατριάρχη της
Άντιοχίας Ιωβ., είχε βοηθή
του στήσ ενέργειές του τούτες
των Χαλίφη, Ιλ-Μαμούν, ο ό-
ποιος κάνοντας πολιτική ενά-
ντια του Άνατολικού Κρά-
τους, έδωσε τη δύναμη στον
έχθρο του Μιχαήλ ΒΙ να γινή
κυριαρχος όλων των παραλιών
του Αιγαίου και των νησιών,
σε κάθε του άνταρτική κίνηση,
είχεν εύρη την έδρα την νησο
Λέσβο.

Δέν μιλά δώ γενικά για την
άνταρσία του Θωμά, ούτε για
τά όσα έκανε πριν να γινή κυ-
ριαρχος. — Τονίζομεν μονάχα
πώς όλες τούτε οι κινήσεις του
Θωμά για να πεύχουν πήραν
θρησκευτική μορφή — είνε δε
σχετικές με το έκκλησιαστικό
ζήτημα της εποχής και τις εί-
κόνες, γιατί για να πάρη τη

δύναμη τούτη από το λαό και
να ύποστηρηχτή από τους κα-
τοίκους, ο Θωμάς, περνούσε
πώς ήταν ο γιός της Αυτοκρα-
τορίας Ειρήνης της βασιλεί-
σας που έζησεν έξοριστη στη
Λέσβο.

Πέρνομε ακόμα και γνώση
για την άγνοια του λαού της
Λέσβου και των παραλιών για
τά όσα γινότανε στην αυτοκρα-
τορία, γιατί αν δέν βασίλευε
η άγνοια τούτη, ο Θωμάς δέν
μπορούσε να περνά πώς είνε
ο Κωνσταντίνος ΣΤΙ που τον
είχε στραβώσει η ίδια η Ειρή-
νη για να τον κάνη άνίκανο
για διαδοχή στο θρόνο, από
την εποχή τούτη και είκοσιπέν-
τε χρόνια πριν να φανή ο Άν-
τάρτης Θωμάς.

10^Η ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ
8-30

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1935

"Όλα τα προϊόντα
της Βιομηχανικής γε-
ωργικής και βιοτε-
κικής παραγωγής της
Έλλάδος εις τας κα-
λλιτέρας ποιότητας

460.000

Χρηματικά έπαθλα

2.894

Τιμητικά Βραβεία

Θά άπονεμηθώσι τα
άνώτερα εις ποιότη-
τα, συσκευασίαν και
εμφόνισιν Γεωργικά
προϊόντα και Γεωρ-
γικής Βιομηχανίας

ΕΚΤΟΣ ΤΡΑΣΤ

ΑΚΤΟΠΛΟΤΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Α. ΤΟΓΙΑ

Το νεοαγορασθέν πετρελαιοκι-
νητον θαλαμηγόν

ΑΡΗΤΕΝΑ

Χωρητικότητος 1200 τόννων τα-
χύτητας 16 μιλίων

Έκάτην ΚΥΡΙΑΚΗΝ 2 μ. μ.
ΣΙΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΑ

Έκάστην ΓΡΙΠΗΝ 2 μ. μ. δια
ΣΙΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΑΤΡΑΣ - ΣΑΜΗΝ - ΚΕΡΚΥΡΑΝ

"Αφίεις εις Πειραιά την έπαύ-
ριον ώραν δην πρωϊνήν
Ταχύτης - Πολυτέλεια
"Άνεσις - "Ασφάλεια
Γεν. Πράκτορεϊον.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΜΙΑΔΗΣ

Άριθ. Τηλ. 2-80

Υπηρεϊον Ι. ΠΑΡΑΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ
Προκουμία Άριθ. Τηλ. 5-40

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΑΣ

Λ. ΚΟΥΠΡΙΝ

Ο ΤΑΦΟΣ

(Συνέχεια)

Τι άνοησίες είν' αυτά που
συλλογίζεσαι, δέ μου λές; για
ποιόν το κεντάς αυτό το που-
κάμισο;

Η Ταμάρα άκούμπησε το
χέρι της στο γόνατο, διόρθωσε
με το δάχτυλό της τη ραφή και
χωρίς να σηκώσει το κεφάλι
της, της ειπε:

—Μά πρέπει κάτι να κάνεις
κανείς. Είναι τούτη πλήξη δώ
μέσο που δέν μπορεί να κά-
θεται κανείς έτσι χαρτιά δέν
ξάίρω να παιζω.

—Άλήθεια είσαι περίεργο
κορτσι, επανάλαβε η Σόνια·
όλοι οι άντρες σε σένα τρέ-
χουν. Δέ μου λές, που τα ξε-
διεύεις τα λεφτά που βγάζεις; ά-
γοράζεις μυρουδιές έφτά ρού-
βλια το μπουκαλάκι; κανείς
δέν ξέφρει τι τα κάνεις. Και τώ-
ρα άγοράσες πάλι μεταξωτό
δεκαπέντε ρουβλιών· φυσικά
για κανέναν άγαπητικό.

—Βέβαι, για το Σιονίσκα.

—Μωρέ άνθρωπος που σου-
τυχε ένας χαμένος, ένας κλέ-
φτης, που έρχεται στο κατά-
στημα με τ' άμάξι σαν πριγκ-
κηπας... μου φαίνεται περίεργο
πώς εε σε χτυπά. Έτσι κά-
νουν οι λωποδύτες· δέ μου λές
σου ξετινάζει τα λεφτά; όχι;

—Παίρνει όσα του δίνω.....
τίποτα περισσότερο, της άπήν-
τησε ξερά, ξερά η Ταμάρα κ'
έκοψε με τα δόντια της την
κλωστή.

—Μου φαίνεται περίεργο έ-
ξακολουθήσε η Σόνια, εσύ με
τόσο μυαλό και τόσο ώραία...
αν είμυον εγώ στη θέση σου
θα είχα άλογα, άμάξια, ύπη-
ρέτες, μπριλάντια και ό τι άλ-
λο θα λαχταρούσα.

—Ο καθένας κάνει όπως του
άρεσει, Τζένι· και συ είσαι
μια όμορφη και καθαρή γυνί-
κα· έχεις και συ καλό χαρα-
χτήρα και πολύ μυαλό· είσαι
όμως και συ χωμένη δώ μέσα
στη μαμά Μαρκόβνα.

Η Τζένι κοκκίνησε και της
άπήντησε με μία πικρία.

—Τό ξαίρω· εσύ μπορεί να
γελάς· εσύ έχεις τύχη. Όποιος
έχει κάποια όξα, σε σένα έρ-
χεται τον κανείς, όπως θέλεις.
Σε μένα έρχουν αι τα βρζανί-
ρικα και οι γερ κρο·όληροι·
δεν έχω τύχη εγώ. Ναι! τα πα-
λιοβυζαντιρικά και οι κρενι-
ληροι... Η άηδία.. Είναι με-
γάλη άηδία σου λέω μ' αυτά
τα παλιόπαιδα, που έρχονται
σε μένα... τα βλέπεις να μπαί-
νουν μέσα ιέρωμένα, να τρέ-
χουν να πληρωσουν; γρηγορα
γρήγορα, ενώ όλόκληρο το σώ-
μα τους τρέμει. Είμαι ύποχρεω-
μένη να τους κάνω μάθημα...
Πριν ακόμα τους δώσει τα ρέ-
στα η μαμά, τα βλέπεις και
τραβούν κατά το δώμάτιο· τώ-
ρα τελειοταία ηρθε σε μένα ε-
νας Εύελπις για να τον πει-
ράξω του λέω—θέλει πουλάκι
μου να σου δώσω καραμέλλες;
όταν θα φύγεις πρέπει να βά-
λεις κάτι τι στο στόμα σου.
Στην άρχή προσβλήθηκε, αλλά,
όταν σηκωθήκαμε από τό κρέβ-
βάτι, βλέπω να πέρνει τις κα-
ραμέλλες από τα χέρια μου
και να τις τρώει σαν μωρου έ-
λι. Ναι! ποιό έρχονται σε μένα.
(Άκολουθεί)

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟ ΜΑΣ

ΤΑ ΥΔΑΤΑ

Της Νήσου Λέσβου

ΥΔΑΤΑ. Οί ποταμοί της
Μυτιλήνης είναι μάλλον μικροί
και χειμαρώδεις, κυριώτεροι δέ
είναι από Β. προς Ν. επί της
άνατολικής άκτής: ο Τινέγιας
χυνόμενος Β. της Σκάλας Θερ-
μής και ο Καλαμιάρης εις τον
όμώνυμον αυτόδ όρμον· εις
τον μυχόν του κόλπου της Γέ-
ρας: ο Εύεργέτουλας, πηγάζων
από των Β. κλιτύων του Ό-
λύμπου («Ζυγοδ Βρύση») και
από του Τσαμλικίου και αύξα-
νόμενος δια των υδάτων του
ποταμού της Άνεράιδας και
του Έθιρνου, περίξ του μυχού
του κόλπου Καλλονής χύνονται
κατά σειράν έξ Α.: ο Καβουρο-
πόταμος, ο Βουβάρης, ο Μυλο-
πόταμος (Ευνόρροθος), ο Ται-
κινιάς και το ποτάμι της Καλής
Λαγκάδας, επί της Ν. άκτής
«κβάλλουν: άπ' Α. και έξής: ο
Σεδούντας παρά το Πλωμάριον,
ο Άλμυροπόταμος (Κουρούπη)
παρά τα Βατερά, αυξανόμενος
δια των άφθόνων ροών των
αυτόθι «Θερμών Πολυχνίτου»,
ο Πετσούλης παρά την Έρεσ-
σόν και ο Τσιχλιώντας Δ. του-
του τέλος επί της ΒΔ. άκτής:
ο Βούλγαρης και ο Κεχράδας.
Έξ αυτών Ιχθυοτρόφοι, από
παλαιοτάτων χρόνων γνωστοί,
ήσαν ο Βουβάρης και ο Σινόρ-
ροδος. Μικρότερα ποτάμια εί-
ναι επί της Α. άκτής το Άσπρο
ποτάμι επί της νότιου ο Χαρ-
αμής και ο Βούρκος, και επί
της ΒΔ. το ρεύμα της Φλοε
Βρύσης.

Α. ΓΕΩΡΓΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
1935

ΟΡΓΑΝΟΥΜΕΝΗ

παρά του

ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΣΒΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Γεωργικών

Βιομηχανικών

Κτηνοτροφικών

και Βιοτεχνικών προί-
όντων.

ΖΩΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Σήμερον Τελευταία ήμέρα

ΙΑΤΡΟΣ

Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

Δέχεται καθ' έκάστην εις τό
Φαρμακείον Έμμ. Τσόχατζη
και Σια—Κεντρική Άγορά

ΤΟΠΙΚΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1 Σεπτεμβρίου 1935

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΝΕΑ

Η ΑΓΓΕΛΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Την παρελθούσαν Δευτέραν συλήθη εις πρώτην συνεδρίασιν η νεοεκλεγείσα Διοικούσα Επιτροπή του Γεωργικού Επιμελητηρίου Λέσβου. Παρέστησαν ο Πρόεδρος κ. Προνκ. Χατζηγεωστράτιου, ο Αντιπρόεδρος κ. Βασίλ. Καλογάνης, ο Ταμίας κ. Παναγ. Βασιλείου και τα μέλη Δημ. Γκίνης, Γεώργιος Βαμβρέτσος και Παναγ. Μαλαία.

Μεγαλοπρεπώς ετελέσθησαν τα έργαίνα της ΑΓΓΕΛΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΤΟΥ 1935 εν τῷ χώρῳ του Δημοτικού Κήπου, ση ει ετήσης μεγίστης επιτυχίας εις την προσπάθειαν του Γεωργικού Επιμελητηρίου Λέσβου.

Κατά ασφαλείς πληροφορίας διάφοροι Βενιζελικοί παράγοντες αναθαρρύναντες ἤδη ἔχουν προέλθῃ εις τὴν ἀπόφασιν ὅπως δημιουργήσουν ταραχὰς εις Ἀθήνας καὶ προκαλοῦντες οὕτω τοὺς Βασιλόφρονας νὰ φέρουν εις δύσκολον θέσιν τὸν διανερχόμενον κ. πρωθυπουργὸν ἐξ Εὐρώπης.

Κατ' αὐτῶν ἐνεκρίθησαν ὅλα αἱ γενόμενα δαπάναι διὰ τὴν διοργανώσιν τῆς πρώτης Γεωργικῆς Ἐκθέσεως Μυτιλήνης, ἐνεκρίθη ὅπως βραβεύωσι διὰ χρηματικῶν βραβείων δρχ. δέκα χιλιάδων τὰ ἐκκησόμενα καλλίτερα γεωργικὰ προϊόντα. Ἀπεφασίθη ὅπως τὰ γεωργικὰ ἐκθέματα συνοδεύῃ ἐις Θεσπικὴν ὁ Πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ὁμοίως ὅπως τὰ ἔχοντα ἀγοραῖαν ἀξίαν ἐκθέματα πωληθῶσι ἐν Θεσπικῇ καὶ τὸ ἀντίτιμον ὀθῆ ἐις τοὺς ἐκθέτας τὰ δὲ ἔχοντα μικρὰν ἀναξίαν λόγου ὀθῶσι ἐις Φιλανθρωπικὰ ὑδρύματα. Ἀκολουθῶν ἀπεφασίσθη ὅπως σταλῶσι ἐις τὴν Τυροκομικὴν Σχολὴν Ἰωαννίνων 6 τέκνα Λεσβίων Τυροκόμων διὰ τὴν τεχνικὴν κατάρτησιν αὐτῶ, προέκυψεν ὅμως ζήτημα προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ὁποῖου ἀπεφασίσθη ὅπως παρακληθῆ τὸ Γεωργικὸν Ταμεῖον Λέσβου νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τὰ ἡμῶν ἔξοδα ἕως ἐκτελέσεως τῆς ἐκθέσεως τὰς ἐκτελέσεως τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἐις ὃν θὰ γίνῃ ἀμετρήτῃ πρόβλεψις. Ἀκολουθῶν ἐξελέγησαν ὡς ἀντιπρόσωποι πρὸς τὸ Γεωργικὸν Ταμεῖον Λέσβου ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Γ. Ἐπιμελητηρίου.

Ἀμέσως μετὰ τὰ ἐγκαίνα τῆς Ἐκκλήσιας τοῦ Ἁγίου Θεράποντος, οἱ ἐπίσημοι συνηκεντρώθησαν ἐις τὸν χώρον τῆς Ἐκθέσεως ὅπου εἶχε σφραγίσθῃ καὶ πλήθος ἐπισκεπτῶν, ἐνθα χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης ἐτελέσθη ἀγίασμός.

Παρὰ τῆς ἀστυνομίας κρατεῖ σκέψις ὅπως ἐν περιπτώσει οἰασδήποτε ἀποείρας διασαλεύσεως τῆς τάξεως, ληφθῶν πλέον μέτρα κατασταλτικὰ κατὰ τρόπον θέτοντα ὀριστικῶς τέρμα ἐις τὰς Βενιζελικὰς ἀσχημίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητηρίον χορηγεί ἐις τοὺς ἐξαγωγεῖς ἐαιολάτων πιστοποιητικὰ πιστοποιοῦντα μόνον τὴν Λεσβιακὴν προελευσιν τῶν ἐλαίων κατόπιν ὑπευθύνου βεβαιώσεως τοῦ πραγματοποιώμενος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ δὲ τὴν υφύψιτῃ ἀνάβαλε τὴν λήψιν ἀποφάσεως μετὰ ὅτου ἐξευρεθῆ τρόπος ἐξασφαλιστικός ἀπὸ ἐνδεχομένας καταστρατηγήσεις.

Οκ. Νομάρχης ἐτόνισεν τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς Ἐκθέσεως καὶ τῆς διαφημίσεως τῶν προϊόντων, ἀναμνησθεῖς τῶν ἀπὸ ἐτῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐπιτυχή παρουσίαν τῆς Λεσβιακῆς παραγωγῆς.

Ἐπανερχομένου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐξ Εὐρώπης θὰ πληρωθῇ ἀμέσως ἡ θέσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ὁποίαν προορίζονταν τρία μέχρι στιγμῆς πρόσωπα χρηματίσαντα ἐπανειλημένως ὑπουργοί. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καίτοι κατ' ἐπανάληψιν ἐρωτηθεῖς ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΑΓΙΟΥ ΘΕΡΑΠΟΝΤΟΣ

Τὴν πρώτην γεωργικὴν ἐκθεσιν Μυτιλήνης ἐπεχορηγήσαν τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας με δρ. 5000 ὁ Δήμος Πλωμαρίου με δρ. 500 ὁ κ. Κουκλέλης Βουλουῆς με δρ. 500 αἱ Κοινότητες Μεθύμνης με δρ. 600 ἡ Κοινότης Μανδαμάδου με δρ. 600 τὸ ἑμπορικὸν Ἐπιμελητήριον με δρ. 2000 καὶ ἡ Ἐφημερὶς Φῶς με δρ. 300. Ἀπασαί αἱ ἐπιχορηγήσεις διετεθήσαν δι' ἀπονομὴν βραβείων δεδομένου ὅτι διὰ τὰ ὀργανικὰ ἔξοδα κατεβαλε τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Λέσβου.

Μετ' ἐτόν κ. Νομάρχην ὠμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Γ. Ἐπιμελητηρίου κ. Χατζηγεωστράτιου εὐχαριστήσας τὸ ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μερὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ κόσμου διὰ τὴν προθυμίαν μετ' ἧς υιοθέτησεν τὴν προσπάθειαν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ με ἐνθουσιασμόν με τὸν ὅποιον εἰργάσθη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ὡς καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντας δὲ τὴν Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς κ. Γκίνην, Ἐπιθεωρητὴν δασῶν κ. Ι. Μιχόπουλον καὶ Μ. Παπαδόπουλον, τὸν κ. Ἀρχοντοπούργον καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς διοργανωτ. Επιτροπῆς κ. Φ. Δήμον. Τὸ ἔσπερος ἐξετελέσθη ψυχαγωγικὸν πρόγραμμα συμμετασχίντος καὶ τῆς Φαμφοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τῆς Χορῶδιαις Μυτιλήνης καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κροῦπ τοῦ Δημοτικοῦ Κήπου.

Νονοὺν τὸν καιρὸν τὸν οἱ ἀκτῆμονες μας διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι περὶ τὸ κεντρικὸν Ο. Δ. Ε. Π. ἔχουν συγκεντρωθῆ διάφοροι τύποι οἱ ὅποιοι δὲν συγκινούνται, ἡ δὲν Κυβερνήσις λόγῳ τοῦ ὅτι πρόκειται περὶ Ἀυτόνομου Ὄργανισμοῦ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέμῃ περισσότερον.

Θεράποντος, κατὰ τὴν 7ην μ. μ. ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ τῶν ἐγκαίνιων με μικρὰν ἀγρυπνίαν χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου.

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἔκαμαν τὰ περίπτερα Ἐταιρείαις «Πραλίβα» τῆς παροχῆς τὰ γεωργικὰ περίπτερα Ἐταιρείαις Ἀλιπαστῶν τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Λιπασμάτων χάρις ἐις τὸν κ. Ν. Ἰωάννου, τὸ τῆς ἔταιρείας Ἄμο-Φῶς ὡς καὶ τὸν δασικόν. Ἐπίσης τὰ λοιπὰ ἄτινα εἶχον φιλοτεχνιθῆ καλλιτεχνικώτατα.

Οἱ ἀκτῆμονες μας ἀν θέλουν πράγματι νὰ ἐξυπηρετήσουν ἑαυτοὺς καὶ τὴν νῆσον, ὡς ἐνωθῶν διὰ τὸν μέγαλον ἀγῶνα, τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἀπὸ τὴν οἰκαιοῦσιαν τοῦ περιφῆμου αὐτοῦ Ὄργανισμοῦ, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι πρώτη φορά τοῦ προτεινόμενου.

Τὴν Κυριακὴν 1ην Σεπτεμβρίου, τὸ πρωτὸ ἔσπῃλῃ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῶν ἐγκαίνιων κατὰ τὸ τυπικόν ἐις τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ὁπόθεν τὴν 8ην ὥραν π. μ. τὸ Ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον ἐπὶ μεταφορὰν τῶν ἁγίων λειψάνων, ἡγουμένων τῶν λαβάρων, τῶν ἐξαπτερυγῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, κατὰ τὸ καταρτισθὲν ἰδιαιτέρον πρόγραμμα τῆς λειτουργίας.

Ο. Κ. ΗΛΙΟΦΟΥΛΟΣ

Ὄταν ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῆ ὁ περίφημος διὰ τὰ Ο. Δ. Ε. Π. νόμος ἐις τὴν Βουλὴν, μόνον ἡμεῖς ἀντιδρῆσαμεν τότε καὶ διὰ μυσρίαν μέσων προσπαθήσαμε νὰ μεταπεισῶμεν τοὺς ἀκτῆμονας τῆς περιφερείας Καλλοῆς νὰ μὴ δεχθοῦν νὰ μποῦν ἐις τὰ κτήματα οἱ ἐνοικιασταί.

Ὅτι ἐγένεν ἐις Κρήτην, Σάμον καὶ Κεφαλληνίαν ὑναται νὰ γίνῃ καὶ ἐις τὴν Μυτιλήνῃ ἀρκεῖ νὰ συσσωματωθοῦν οἱ Ἀκτῆμονες, καὶ πῶς ἐις ἄνθρωπος, με τὴν θέλησιν ἡ ὁποία ἐπιτεῖται δὲ παρομοίους ἀγῶνας ἐνίσχυσῶμεν τὴν Κυβερνήσιν, ἡ ὁποία ἀνευ αὐτῶν δὲν δύναται τίποτε τὸ θετικόν νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῶν ἀκτῆμόνων τῶν ἐγκατεστημένων μέλων καὶ ἐνοικιαστῶν ἐις τὰ μοναστηριακὰ κτήματα τῆς Λέσβου.

Τὰ ἅγια λειψανα ἔφερον ὁ Μητροπολίτης, περιστοιχοῦμενος ὑπὸ τοῦ Κλήρου τῆς πόλεως. Εὐθὺς ὡς ἀφίχθη ἡ πομπὴ ἐις τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Θεράποντος ἐγένετο ἡ τρίτη περιφορὰ τῶν ἁγίων λειψάνων περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον ἐις τὸν Ναόν, ἤρχισεν ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων, ἥτις θα διαρκέσῃ μετὰ τῆς 9.30 π. μ.

Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεως διεκρίθη ὁ ἴδρυτής τῆς Ἀγροτικῆς Ἐστῆς, τοῦ προδρόμου τῆς Γεωργικῆς Ἐκθέσεως, κ. Ἡλίας Ἡλιοπούλου, ὅστις καὶ τιμητικῶς ἐκλήθη ὅπως παραστή ἐις τὰ ἐγκαίνα αὐτῆς.

Ἡ κατάστασις ἐν τούτοις τότε ἦτο τοιαύτη ὥστε ἡμεῖς μὲν νὰ μὴ γίνωμεν πιστευτοὶ νὰ ἐπικρατήσῃ δὲ ἡ ἀποφῆς τοῦ κ. Παπανδρέου, διὰ νὰ ξεγελαστοῦν οἱ ἀκτῆμονες καὶ νὰ φθάσωμεν σήμερον ἐις τὸ κατάντημα ἀπὸ τὸ ὁποῖον δυστυχῶς διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ ἀδύνατον νὰ ἐξέλθουν.

Μὲ ἀουνήθη μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Θεράποντος.

Μετὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαίνιων ἐτελέσθη ἐις τὸν Ναὸν ἡ θεα λειτουργία μετὰ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, προεξάρχοντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ μετέχοντος τοῦ Κλήρου τῆς πόλεως.

ΣΑΠΦΩ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ